

தானியலே புத்தகம் - நூற்ற அறுபத்த ஒன்ற

வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் தரிசனத்தை நிறவுவதில் ரோமின் பங்கு: தானியலே அதிகாரம் பதினொன்றின் விரிவான ஆய்வு

Jeff Pippenger
2024-03-27

தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் தரிசனம், வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் அனதைத் தரிசனங்களுக்கும் முக்கியமான கறிப்பு முனையாகும்; மலேம், பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் அந்தத் தரிசனம் ரோமின் சின்னத்தினால் நிறுவப்பட்கிறது.

அந்தக் காலங்களில் தற்கின் அரசனுக்கு விரோதமாக அநகேர் எழும்புவார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளையர்களும் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தத் தங்களை உயர்த்திக்கொள்வார்கள்; ஆனால் அவர்கள் வீழ்ந்துபோவார்கள். தானியலே 11:14.

டிந்தயை வசனத்தைப் பற்றி ஜோன்ஸ் பின்வரமாறு கூறுகிறார்:

“அமோரியர் தங்கள் அக்கிரமத்தின் அளவை நிரப்பியபோது, அவர்கள் இரந்த இடம் தவேனடயை ஜனமான இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இஸ்ரவேலும், பிறஜாதியாரின் வழியைப் பின்பற்றி, அக்கிரமத்தின் கிண்ணத்தையும் நிரப்பியபோது, தவேன் பாபிலோன் இராச்சியத்தை எழும்பப்பண்ணி, அனதைத்தையும் எடுத்தக்கொண்டார். பாபிலோனும் தன் அக்கிரமத்தின் கிண்ணத்தை நிரப்பியபோது, அந்த அதிகாரம் பாரசீகத்துக்குப் மாற்றப்பட்டது. பாரசீகரின் தன்மார்க்கத்தினால் துதன் விலகிச் செல்லச் செய்யப்பட்டபோது, அப்பொழுது கிரேக்கத்தின் அதிபதி வந்த அதனைச் சுழித்துக் கொண்ட போகிறான்.”

“அப்படியெனில் கிரேக்கத்தின் அதிகாரம் எவ்வளவு காலம் தொடர வணேடியது? அது எப்போது நொறுக்கப்பட வணேடியது? ‘மீறகிறவர்கள் தங்கள் மீறதலின் அளவை நிறவை செய்தபோது.’ அந்த ஜாதி தன் அக்கிரமத்தின் அளவை நிரப்பும்வரை நிலைத்த நிற்கிறது; பின்னர் அந்த அதிகாரம் வறொர் ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்பட்கிறது. அது மாற்றப்பட்ட அந்த அதிகாரம் ரோமரடயைதாயிரந்தது என்பதைத் தானியலே 11:14-இல் நாம் அறிகிறோம். ‘அந்த காலங்களில் தற்கின் ராஜாவுக்கு விரோதமாக அநகேர் எழந்திரப்பார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளைக்காரரின் பிள்ளைகளும் தரிசனத்தை நிலநொட்டும்படி தங்களை உயர்த்திக்கொள்வார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் விழ்ந்துபோவார்கள்.’ இந்த ஜாதி கொள்ளைக்காரரின் ஜாதியாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்கிறது—உரையின் ஓரக்கறிப்பு சொல்வதுபோல்,

கொள்ளைக்காரரின் பிள்ளைகள்.”

“இவர்களுக்கே இப்போது இராஜ்யம் அளிக்கப்பட்டகிறது; அத எதற்காக?—‘கொள்ளைக்காரர்களின் புத்திரர் தரிசனத்தலை நிலநிறுத்தவதற்காகத் தங்களலை உயர்த்திக்கொள்வார்கள்.’ இந்த ஜனகம் அரங்கறேம் போது, அப்பொழுது தரிசனத்தலை நிலநிறுத்தம் அதவடே உள்ளே நழகைகிறது; அதவடே அந்த தரிசனத்தின் மகத்தான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்; எல்லாக் காலங்களுக்கும் தவேன் தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் அளித்தள்ள தரிசன வரிசயில் பிரதானமான அடயாளக்கல்லாகிய ஒன்றாகும்.” A. T. Jones, The Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries, 6.

ரோமப் பரோட்சி “நிகழ்வரங்கில் தோன்றும் போது, அப்பொழுது ‘அத நிலநிறுத்தகின்ற ஒன்றினுள் நழகைவு உண்டாகிறது’ ... ‘எல்லாக் காலங்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் தவேன் கொடுத்திருக்கும் பார்வகைக் கோட்டலை’ என்ற ஜோன்ஸ் கூறுகிறார்.” மில்லரின் வரலாற்றில், இப்போது லவோதிக்கயோ அத்வென்டிசம் போதிப்பதுபோலவடே, உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர் என்பது கி.டி. 175 முதல் 164 வரலை ஆட்சி செய்த செல்யூசிட், அரசனான அந்தியோகஸ் எபிபானஸே என்பதகைப் புரொடஸ்டன்ட்கள் போதித்தனர். அவர் செல்யூசிட், வம்சத்தகைச் சரேந்தவர்; அந்த வம்சம் மகா அலக்சாண்டரின் பரேரசு சிதறிப்போனதிலிருந்து உரவான கிரகேக் வாரிசு அரசுகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இந்த விவகாரத்தகைச் சார்ந்த கரத்த வறேபாட, மில்லரடை வரலாற்றில் மிகவும் கறிப்பிட்டதாயிருந்ததால், அந்தியோகஸ் எபிபானஸே பற்றிய அடயாளப்பட்டத்தல் 1843 மன்னோடி விளக்கப்படத்தில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டள்ளது.

வரபைடத்தில் உள்ள அந்தியோகசகைச் சார்ந்த கறிப்பு, தவேனுடயை தீர்க்கதரிசன வார்த்தயில் காணப்படாத ஒன்றகைக் கறிக்கும் ஓரயேொர கறிப்பாகும். அத அக்காலப் புராட்டஸ்தாந்தரின் பையப்போதனகைகலை மறுத்தக்காட்டவதற்காக அங்கடே இடப்பட்டள்ளது; அதவடே இப்போது லவோதிக்கயே அத்வென்டிசத்தின் பையப்போதனயாக உள்ளது. “எல்லாக் காலங்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளினூடாக தவேன் கொடுத்தள்ள தரிசன வரியலை” நிறவுகிற பூமியிலான அதிகாரம் ரோமமடே என்பதகைப் புரிந்தகொள்ளும் மக்கியத்தவத்தின் ஆழத்தலை வில்லியம் மில்லர் உணர்ந்தாரோ இல்லயைோ என்பது ஐயத்திற்குரியது; ஆயினும், தரிசனத்தலை நிறவுவது ரோமமடே என்ற உண்மயைலை உறுதியாகப் பாதகாத்த நிலநிறுத்தவதற்கு அத போதிய அளவு தளெிவாக இருந்தது.

தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் மக்கள் அழிவுறவர்; ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தகைக் காக்கிறவன் பாக்கியவான். நீதிமொழிகள் 28:14.

தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் மக்கள் அழிவார்கள் என்ற சாலொமோன் பதிவு செய்தார்; பதினான்காம் வசனத்தில் வரம் "தரிசனம்" என்ற எபிரயேச் சொல், சாலொமோனின் நீதிமொழியிலும் வரம் அதே சொலாகும். அந்தத் தரிசனம் உயிரோ மரணமோ என்ற தீர்மானகரமான பொருளடயைத்; மலேம் அந்த "தரிசனம்" ரோம் என்னும் சின்னத்தின் மூலம் நிலநிறுத்தப்பட்டகிறது. பதினான்காம் வசனத்தில் வரம் "தரிசனம்" என்ற சொல், ஆபகூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் வரம் தரிசனம் என்ற சொல்லே ஆகும்.

நான் என் காவலில் நின்ற, கோபுரத்தின் மலே என்னை நிலநிறுத்திக் கொண்டு, அவர் எனக்கூச் சொல்லுவது என்ன என்றும், நான் கடிந்தகொள்ளப்படும்போது என்ன மறுமொழி சொல்ல வேண்டும் என்றும் காணும்படி கவனித்திருப்பேன். அப்பொழுது கர்த்தர் எனக்கூப் பதிலளித்த, "தரிசனத்தை எழுதிவைத்த, அதை பலகைகளின்மலே தளையாகப் பதியு; அதை வாசிப்பவன் ஓடத்தக்கபடி செய். ஏனெனில் அந்தத் தரிசனம் இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்குரியது; ஆனால் மடிவில் அத பசே வளையப்படும், பொய்யுரைக்காத. அத தாமதிப்பதபோல் தோன்றினாலும், அதற்காகக் காத்திர; ஏனெனில் அத நிச்சயமாக வரம், தாமதிக்காத" என்றார். ஆபகூக் 2:1-3.

மதல் வசனத்தில் வரம் "கண்டித்தல்" என்ற சொல் "வாதிட்டல்" என்ற பொருள்படும். மதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் இயக்கத்தின் வரலாற்றில் கோபுரத்தின் மலே நிறுத்தப்பட்ட காவலாளி வில்லியம் மில்லரே ஆவார்; தீர்க்கதரிசனச் சின்னவியலில், தன் வரலாற்றின் விவாதத்தில் தாம் என்ன விடைய சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் கட்டெபோது, ரோமின் சின்னத்தால் நிறுவப்பட்டகிற தரிசனத்தை எழுதும்படி அவர்க்கூச் சொல்லப்பட்டது. இந்த உண்மையுடன் ஒத்தப்போகாமாறு, ஹபகூக் நூலின் இந்த மூன்று வசனங்களின் நிறுவவேற்றமாக மில்லரடைக்கள் 1843 ஆம் ஆண்டின் மன்னோடி அட்டவணையை உரவாக்கியபோது, அவர்கள் தாங்கள் ஈடிப்பட்டிருந்த விவாதத்தின் மையக் கருக்கே கறிப்பதைக் கொடுத்தார்கள். தரிசனத்தை நிறுவிய வல்லமையாக அந்தியோகஸ் எபிபானேஸ் இரந்தான் என்ற மூடமான வாதத்திற்கான அவர்கள் கறிப்பு, ஹபகூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் விவாதத்தையே பிரதிநிதித்தவப்பட்டகிறது என்பதை அவர்கள் நிச்சயமாகப் புரிந்தகொள்ளவில்லை; ஆனால் சகோதரி ஓயிட், அந்த அட்டவணை "கர்த்தரடயை கையினால் வழிநடத்தப்பட்டது; ஆகையால் அத மாற்றப்படக்கூடாத" என்று கறினார்; எனவே அட்டவணையில் உள்ள அந்த விவாதத்திற்கான கறிப்பு தவேண்டயை கையினாலே இரந்தது.

1844 ஏப்ரல் 19-ஆம் ததேயிலான மதல் ஏமாற்றமே, ஹபகூக்கும் மத்தயேவின் பத்த கன்னியர் பற்றிய உவமையும் கறிப்பிட்ட தாமதக் காலத்தை ஆரம்பித்தது என்பதை மில்லரடைக்கள் சரியாகப்

புரிந்தகொண்டார்கள். மலேயம், அந்த இரண்ட, தீர்க்கதரிசனங்களும் எசுக்கேயலே பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தடன் நரேடியாக இணைந்துள்ளன என்பதையும் அவர்கள் புரிந்தகொண்டார்கள்; அங்கே, ஒவ்வொரு தரிசனத்தின் பலனும் நிகழ்ப்போகும் ஒரு காலப்பகுதியை எசுக்கேயலே சுட்டிக்காட்டுகிறார். "தரிசனம்" என்ற அந்தச் சொல், நாம் இப்போது ஆராய்ந்த கண்டிரக்கம் அதே எபிரயேச் சொல்லாகும். இதவே, ஜோன்ஸ், "எப்போது" ரோம் "காட்சியில் தோன்றுகிறதோ, அப்போது தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தவது, தரிசனத்தின் ஒரு மகத்தான நோக்கமாக இரப்பது, எல்லாக் காலங்களுக்கும் தவேன் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் கொடுத்திருக்கும் தரிசன வரியில் பிரதான அடையாளக் கல்லாக இரப்பது அப்போது நழுகிறது" என்ற கூறும்போது, அவர் சரியாக இரக்கிறதற்கான காரணமாகும். ரோம், தவேனடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் மூலத் தரிசனத்தையும் நிலைநிறுத்துகிறது; மலேயம் சுறிப்பாக, பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் மூலக் கட்டமைப்பும் ரோமையே அடிப்படையாகக் கொண்ட, அமைக்கப்பட்டள்ளது.

சகோதரி வடை தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி நிறவைற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறவைற்றத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பரெம்பகுதி மீண்டும் நடபெறும்" என்ற கூறும்போது, ஏற்கனவே நிறவைறையிரந்த தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வரலாறுகள், தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி வசனங்களுக்கு மன்மாதிரியாக இரந்தன என்பதை அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார். பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி வசனங்களின் பரொள் வடக்கின் ராஜாவைப் பற்றியது; அவர் அங்கே நவீன ரோமதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆகையால், மீண்டும் நடபெறும் தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வரலாறுகள், ரோமைப் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தும் வரலாறுகளாகும்.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடசை ஆறு வசனங்களில், நவீன ரோம் (வடக்கின் ராஜா), மூன்று புவியியல் அதிகாரங்களை வல்லுகிறது. நாற்பதாம் வசனத்தில், அது தற்கின் ராஜாவை (1989-இல் மன்னாள் சோவியத் ஒன்றியம்), மகிமையான தசேத்தை (விராவில் வரவிரக்கம் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது அமரெிக்க ஐக்கிய நாட்கள்), மற்றும் எகிப்தை (ஐக்கிய நாட்கள் அமைப்பினால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படும் மூல உலகம்) வல்லுகிறது. தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில், அந்நாளில் அறியப்பட்ட உலகைக் கைப்பற்றுவதற்காக அஞ்ஞான ரோம் மூன்று புவியியல் அதிகாரங்களை வன்றதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுகிறது; பின்னர், பூமியைக் கைப்பற்றுவதற்காக போப்பரசர் ரோம் மூன்று புவியியல் அதிகாரங்களை வன்றதாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுகிறது.

அத்தியாயத்தில் மதன்மறையாக பதினான்காம் வசனத்தில் புறமத ரோம் சுறிப்பிடப்பட்டுகிறது; தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும் சின்னமாக

அதனை அடையாளப்படத்தவதற்காகவே அத அங்கு சொல்லப்படுகிறது; ஆனால் அதன் ஆட்சிச் செல்வாக்கின் எழ்ச்சி பதினாறாம் வசனம் வரையிலும் விவாதிக்கப்படவில்லை. மகா அலக்சாந்தரின் இராச்சியம், தவேனடயை தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் நிறவைற்றமாக நான்கு பகதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது; ஆனால் அந்த நான்கு பகதிகளும் விரைவில் இரண்டடி மக்கிய எதிர்த்தரப்புகளாக ஓரங்கிணைந்தன; அத்தியாயத்தின் மடிவவரவை தடொடரம் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றில் அவை தற்கென் ராஜா அல்லது வடக்கின் ராஜா என அடையாளப்படத்தப்படுகின்றன. பதினான்காம் வசனத்தில், தரிசனத்தலை நிலைநிறத்தப்போகும் வல்லமயைக ரோமின் எழ்ச்சி கிறிப்பிடப்படுகிறது; ஆனால் விவாதிக்கப்படுகின்ற படொரட்கள், வடக்கின் ராஜாவும் தற்கென் ராஜாவும் பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் அலக்சாந்தரின் இராச்சியத்தின் எஞ்சிய பகதிகளக்கிடயையோன படோராட்டங்களே ஆகும்.

பதினாறந்தாம் வசனத்தில், அந்த இரண்டடி இராஜாக்களும் இன்னும் தங்களடயை படோராட்டத்தில் ஈடபட்டிரக்கிறார்கள்; வடக்கின் இராஜா மலேலோங்கிக் கடொண்டிரக்கிறான். ஆனால் பதினாறாம் வசனத்தில் ரோம் வந்த சரேகிறது; அங்கே, "அவனக்கு விரலோதமாக வரகிறவன்" என்ற வசனம் கூறுகிறது. அதாவது, தற்கென் இராஜாவின்மலே இப்பொழ்த வறெற்றி பறெறு வந்த வடக்கின் இராஜாவுக்கு எதிராக ரோம் வரம்போது, வடக்கின் இராஜா ரோமக்கு எதிராக நிலைத்திரக்க மடியாத என்பதே படொரள். ரோம் வறெற்றி பறெறுகிறது; மலேம் பதினாறாம் வசனத்தில், யூதாவின் மகிமயைான தசேத்திலும் ரோம் நிலைநிறத்தப்பட வணேடியதாக இரந்தது. பதினமூலாம் வசனத்தில், ரோம் "தன் மழ ராஜ்யத்தின் பலத்தோடி நழயைத் தன் மகத்தலைச் சலெத்தம்." தன் மன்னிலயைில் நிலைத்திரக்க மடியாதிரந்த வடக்கின் இராஜாவை அவன் கைப்பற்றினான்; பின்னர் யூதாவையும் கைப்பற்றினான்; அதன் பின்பு எகிப்துக்கள் நழைந்தான்.

அந்தக் காலங்களில் தற்கென் ராஜாவுக்கு விரலோதமாக அநகேர் எழம்புவார்கள்; உன் ஜனங்களில் கடொள்ளகைக்காரரம் தரிசனத்தலை நிலைநிறத்தம்படி தங்களலை உயர்த்திக்கடொள்வார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் வீழ்வார்கள். அப்போது வடக்கின் ராஜா வந்த ஓர் மற்றுககைக் கன்றலை எழப்பி, மிகந்த அரண்களள்ள நகரங்களலைப் பிடிப்பான்; தற்கென் படகைளும் நிலைநிற்கமாட்டார்கள்; அவனடயை தறெரிந்தடெக்கப்பட்ட ஜனங்களும் நிலைநிற்கமாட்டார்கள்; எதிர்த்த நிற்க வல்லமயையும் இரக்காத. ஆனால் அவனக்கு விரலோதமாக வரகிறவன் தன் சித்தத்தின்படியே சயெ்வான்; அவன் மின்பாக எவனும் நிலைநிற்கமாட்டான்; அவன் மகிமயைான தசேத்தில் நிலைநிற்பான்; அத அவன் கயைினால் அழிந்தபோகும். மலேம் அவன் தன் மழ ராஜ்யத்தின் வல்லமயைோடும், நரேமயைானவர்களோடும் சரேந்த நழயைத் தன் மனதலை நிலைநிறத்தவான்; அவன் இவ்வாறு சயெ்வான்; அவளலை அழிக்கம்படி அவன் அவனக்குப் பண்களில் மகளைத்

தரவான்; ஆனாலும் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலநெறிற்சுமாட்டாள்; அவனக்காகவும் இரக்கமாட்டாள். Daniel 11:14-17.

இந்த வசனங்களில் எடத்தக்காட்டப்பட்டள்ள ஜயெங்கொள்ளுதல், தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தின் நிறவைற்றமாசும்.

அவற்றில் ஒன்றிலிரந்த ஒரு சிறிய சுொம்பு தோன்றியது; அத தற்குநோக்கியும், கிழக்கநோக்கியும், இன்பமான தசேத்தின்நோக்கியும் மிகந்த பரெமயைக வளர்ந்தது. தானியலே 8:9.

ஒன்பதாம் வசனத்திலுள்ள சிறிய சுொம்பு புறமத ரோமயை ஆசும்; மலேம், பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் டுதல் பதினழோம் வசனங்களடனான ஒற்றமயையில், உலகத்தின் மலோட்சியதைத் தன் வசமாகக் சுொண்டபோது அந்தப் புறமத ரோம் ழுன்று புவியியல் அங்கங்களை வலெல்லும் என்பதை ஒன்பதாம் வசனம் அடயைாளப்படத்தகிறது. அந்த அங்கங்கள் தற்கு (எகிப்து), கிழக்க (சீரியா, வடக்கின் ராஜா), மற்றும் இன்பமான தசேம் (யூதா) ஆசும். பதினாறாம் மற்றும் பதினழோம் வசனங்களின் வரலாறு, நாற்பதாம் டுதல் நாற்பத்தழுன்றாம் வசனங்களிலுள்ள நவீன ரோமின் வரலாற்றுச் சார்ந்த ழுன்று-படிநிலை வற்றிகொள்ளுதலை டின்னரவாகக் காட்டகிறது; ஏனனெில் சகோதரி ஓயிட் சுறியதபோல, "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறவைற்றத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பரெம்பகதி மறுபடியும் நிகழும்."

"வடதிசயின் இராஜாவாகிய அன்டியோகசுக்க டன்பாக எகிப்து நிலதைத்திரக்க டுடியவில்லை என்றாலும், இப்போது அவனக்க விரோதமாக வந்த ரோமரக்க டன்பாக அன்டியோகசும் நிலதைத்திரக்க டுடியவில்லை. எழந்தவரம் இந்த வல்லமயை இனி எந்த இராஜயங்களாலும் எதிர்த்த நிற்க இயலவில்லை. கி.டு. 65-ஆம் ஆண்டில், பொம்பயே அன்டியோகஸ் அசியாட்டிகஸிடமிருந்து அவனுடயை உடமைகளைப் பறித்தக்கொண்ட, சிரியாவை ஒரு ரோம மாகாணமாக மாற்றியபோது, சிரியா ஜயெிக்கப்பட்ட ரோமப் பரேரசில் சரேக்கப்பட்டது."

"அதே வல்லமயை பரிசுத்த தசேத்திலும் நிலதைத்த நின்ற, அதயையும் விழங்க வணெடியிருந்தது. கி.டு. 162 ஆம் ஆண்டில் ரோம், தவேனுடயை ஜனமான யூதர்களடன் உடன்பாட்டினால் இணைக்கப்பட்டது; அந்தத் ததேயிலிருந்து அத தீர்க்கதரிசனக் காலவரிசயையில் ஒரு டுக்கியமான இடத்தவை வகிக்கிறது. இரப்பினும், கி.டு. 63 ஆம் ஆண்ட வரயையில் யூதயோவின்மலே உண்மயைான வற்றிகரமான ஆக்கிரமிப்பின் ழுலம் அதிகாரத்தைப் பறெவில்லை; அத பின்வரம் டுறயையில் நிகழ்ந்தது."

"பொந்தவின் அரசனாகிய மித்ரிதாதஸேக்க விரோதமாக மறேகொண்ட தனது படயைடெப்பிலிருந்து பொம்பயே திரம்பிவந்தபோது, யூதயோவின் கிரீடத்திற்காக இர போட்டியாளர்களான ஹிற்கானஸும் அரிஸ்தோபுலஸும்

போராடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களடயை வழக்கப்
பொம்பயேவின் முன் கொண்டுவரப்பட்டது; அரிஸ்தோபுலஸின்
கோரிக்கைகள் அநியாயமானவை என்பதை அவன் விரைவில்
உணர்ந்தான்; ஆயினும், நீண்ட காலமாக விரும்பிவந்த தனது
அரபியாப் படையெடுப்பை மிதித்த பின்னர் தான் இவ்விஷயத்தில்
தீர்ப்பு வழங்க விரும்பி, அப்போது திரும்பிவந்த, நியாயமும் மறையும்
எதற்குக் கோருகின்றனவோ அதற்குறிப்ப அவர்களடயை
காரியங்களைத் தீர்ப்பதாக வாக்கறுதியளித்தான். பொம்பயேவின்
உண்மையான மனோபாவத்தை உணர்ந்த அரிஸ்தோபுலஸ்
அவசரமாக யூதயோவிற்குத் திரும்பிச் சனென்று, தன் சூடிமக்களை
ஆயுதமளித்த, வலிமையான எதிர்ப்பிற்குத் தயாரானான்; இறுதியில்
அது வறையொருவருக்கே வழங்கப்படும் என்று முன்னறிந்திருந்த அந்தக்
கிரீடத்தை, எந்த ஆபத்தையும் பொருட்படுத்தாமல்
தக்கவதைத்தக்கொள்ளத் தீர்மானித்திருந்தான். பொம்பயே அந்தத்
தப்பியோடியவனை நெருக்கமாகத் தொடர்ந்து வந்தான். அவன்
எரசலமேனை அணுகியபோது, தன் நடத்தை கறித்த மனந்திரும்பத்
தொடங்கிய அரிஸ்தோபுலஸ் அவனைச் சந்திக்க வளையே வந்து,
முடிமையான கீழ்ப்படிதலையும் மிகுந்த பணத் தொகையையும்
வாக்கறுதியாக அளித்த, நிலமையைச் சமரசப்பட்டதடின்றான்.
இந்த முன்வரவையைப் பொம்பயே ஏற்றுக்கொண்டு, பணத்தைப்
பெற்றுக்கொள்ளப் படையினரின் ஒரு பிரிவுக்குத் தலவைராக
கபீனியுஸனை அனுப்பினான். ஆனால் அந்தத் தலமைதைத் தளபதி
எரசலமேக்கு வந்தபோது, அவனுக்கு எதிராக வாசல்கள்
அடக்கப்பட்டிருந்ததையும், நகரம் அந்த உடன்பாட்டின்படி
நிலநிற்பதில்லை என்று மதில்களின் மலேயிருந்த அவனுக்குச்
சொல்லப்பட்டதையும் கண்டான்."

"இவ்விதமாகத் தண்டனையின்றி ஏமாற்றப்படவதற்கு இடமளிக்காமல்,
தன்னிடத்தில் வதைத்திருந்த அரிஸ்தோபுலஸனை பாம்பே இரம்புச்
சங்கிலிகளில் பிணித்த, உடனே தன் முடி இராணுவத்தோடும்
எரசலமேக்கு எதிராக முன்னறேினான். அரிஸ்தோபுலஸின்
ஆதரவாளர்கள் அந்த இடத்தைப் பாதகாக்க முனைந்தனர்;
ஹிர்கானசின் ஆதரவாளர்களோ வாசல்களைத் திறக்க முனைந்தனர்.
பின்னோர்தாம் பெரும்பான்மையாயிருந்ததாலும் வறெறி
பெற்றதாலும், பாம்பேக்கு நகரத்திற்குள் தடஇல்லா நழவை
அளிக்கப்பட்டது. அதன்பின், அரிஸ்தோபுலஸின் பற்றாளர்கள்,
பாம்பே அந்த இடத்தை அடக்கிக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருந்த
அளவுக்கே, தாங்களும் அதைப் பாதகாக்க உறுதியாக இருந்த, ஆலய
மலகைக்குச் சனெறடநைந்தனர். மூன்று மாதங்களின் மிடிவில், தாக்குதல்
நடத்தத் தக்க அளவிற்கு மதிலில் ஒரு பிளவு உண்டாக்கப்பட்டது; அந்த
இடம் வாளின் முனையால் கடைப்பற்றப்பட்டது. அதன்பின் நிகழ்ந்த
பயங்கரமான படகொலையில் பன்னிரண்டடி ஆயிரம் பேர்
கொல்லப்பட்டனர். அந்தச் சமயத்தில் தயெவீக ஆராதனையில்
ஈடிபட்டிருந்த ஆசாரியர்கள், அமதியான கயையுடனும்

அசைக்கமடியாத நோக்கடனும் தங்கள் வழக்கமான பணியதைத் தொடர்ந்த செய்து கொண்டிருந்ததைப் பார்ப்பது மனத்தை உலுக்கும் காட்சியாக இருந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர் சுறிப்பிட்டார்; அவர்களதைச் சூழ்ந்திருந்த எல்லா திசைகளிலும் அவர்களின் நண்பர்கள் வட்டிக் கொல்லப்பட்டக் கொண்டிருந்தபோதிலும், பலமுறை அவர்களடயை சொந்த இரத்தமே அவர்கள் அர்ப்பணித்த பலிகளின் இரத்தத்தோட, கலந்தபோதிலும், தங்களதைச் சுற்றியிருந்த அந்தக் கொந்தளிப்பான கலகத்தை அவர்கள் அறியாதவர்கள்போல் தோன்றினர்.”

“யுத்தத்திற்கு மடிவுகொடுத்த பின்பு, பொம்பயே எரசலமேயின் மதில்களை இடித்தழித்தான்; பல நகரங்களை யூதயோவின் அதிகார வரம்பிலிருந்த சிரியாவின் அதிகார வரம்புக்குக் மாற்றினான்; மலேயம் யூதர்கள்மலே கப்பத்தை விதித்தான். இவ்வாறு, ‘மகிமையுள்ள தசேத்தை’ தன் இரம்புப் பிடியில் மற்றிலும் அழித்தொழிக்கும் வரயையில் பிடித்திரக்க வணேடிய அந்த ஆட்சிச் சக்தியின் கைகளில், வற்றிகரமான கைப்பற்றலினால், எரசலமே மதன்முறயாக ஒப்படகைக்கப்பட்டது.”

“வசனம் 17. அவன் தன் மூ இராச்சியத்தின் வல்லமயைோட, பிரவசேிக்கத் தன் மகத்தை உறுதிப்படுத்தவான்; நரேமயானவர்களும் அவனோடிரப்பார்கள்; அவன் இவ்வாறு செய்வான்; மலேயம், அவளதைச் சீர்குலகைக்க பண்களில் மகளானவளை அவனுக்குக் கொடப்பான்; ஆனால் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலகைக்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இரக்கமாட்டாள்.”

“இந்த வசனத்திற்கு பிஷப் நியூட்டன் இன்னொரு வாசகத்தை வழங்குகிறார்; அத பொருளை இன்னும் தளெவாக வளெிப்படுத்துகிறது; அதாவது: ‘அவன் பலவந்தமாக மூ இராச்சியத்திற்குள் நழயைத் தன் மகத்தைத் திரப்புவான்.’ 16ஆம் வசனம் நம்மை ரோமர் சீரியாவயையும் யூதயோவயையும் வளென்ற நிலவைரகை கொண்ட, வந்தது. ரோம் இதற்கு முன்னரே மகதெனியாவயையும் திரகேகியாவயையும் வளென்றிருந்தது. அலகெச்சாண்டரின் ‘மூ இராச்சியத்தில்’ ரோமப் பரேரசின் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படயைாமல் மீந்திருந்தது இப்போது எகிப்தே; அந்த அதிகாரம் இப்போது பலவந்தமாக அந்த தசேத்திற்குள் நழயைத் தன் மகத்தைத் திரப்பியது.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–260.

இந்தக் கட்டரகைகளில் நாம் ஏற்கனவே ஒன்றுக்கும் மறேப்பட்ட முறை கவனித்ததபோல, தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் மிப்பதாம் மற்றும் மிப்பத்தொன்றாம் வசனங்கள் நாற்பதாம் மற்றும் நாற்பத்தொன்றாம் வசனங்களுடன் ஒத்திசகைின்றன; மலேயம், மிப்பதாம் மற்றும் மிப்பத்தொன்றாம் வசனங்களின் வரலாறும் மூன்று கொம்புகள் பிடங்கப்பட்டதுடன் ஒத்திசகைிறது.

நான் அந்தக் கொம்புகளை கவனித்தக்கொண்டிருந்தபோது, இதோ, அவகைகுகிடயையில் வறேொரு சிறிய கொம்பு எழும்பியது;

அதன் மன்பாக மன்னிரந்த கொம்புகளில் மூன்று வறேஓட, பிடங்கப்பட்டன; இதஓ, அந்தக் கொம்பில் மனஷனின் கண்களபைப்பஓன்ற கண்களும், பரெரிய காரியங்களபைப் பசேம் ஓர் வாயும் இரந்தன. ... மலேம், அவன் தலயைில் இரந்த பத்தக் கொம்புகளபைப்பற்றியும், எழும்பிய வறேஓன்றபைப்பற்றியும், அதற்கு மன்பாக மூன்று விழந்ததயையும் பற்றியும்; அதாவது, கண்கள் உடயைதம், மிகப் பரெரிய காரியங்களபைப் பசேம் வாயுடயைதமான, தன் சகங்களவைிட மிகத்தஓற்றத்தில் வலிமமைிக்கதாயிரந்த அந்தக் கொம்பபைப்பற்றியும். தானியலே 7:8, 20.

தானியலே 8ஆம் அதிகாரம் 9ஆம் வசனம், புறமத ரஓமத்ததை சிங்காசனத்தில் நிலநைறறுத்திய வறெற்றிகரமான ஆக்கிரமிப்பின் மூன்று புவியியல் பகதிகளபைச் சட்டிக்காட்டவதுபஓலவலே, கொம்புகள் பிடங்கப்பட்டதம் (ஹரெலி, ஓஸ்ட்ரஓகஓத்தகள், மற்றும் வாண்டல்கள் ஆகியவற்றைக் கறிக்கின்றது) பாப்பரசர் ரஓமத்ததை சிங்காசனத்தில் நிலநைறறுத்திய வறெற்றிகரமான ஆக்கிரமிப்பின் மூன்று புவியியல் பகதிகளபைச் சட்டிக்காட்டியது. அந்த இர வரலாறகளும் தானியலே 11ஆம் அதிகாரம் 40 முதல் 43ஆம் வசனங்களடன் ஓத்திசகைின்றன; மலேம், மூன்று கொம்புகள் பிடங்கப்பட்ட நிகழ்வு 30 மற்றும் 31ஆம் வசனங்களின் வரலாற்றுடன் ஓத்திசகைிறது.

“வசனம் 8. நான் அந்தக் கொம்புகளபை உற்றநஓக்கிக்கொண்டிரந்தபஓது, இதஓ, அவகைளக்கிடயைில் வறேஓர் சிறிய கொம்பு எழும்பிவந்தது; அதற்கு மன்பாக மன்பிரந்த கொம்புகளில் மூன்று வறேஓட, பிடங்கப்பட்டன; இதஓ, அந்தக் கொம்பில் மனஷனடயை கண்களபைப்பஓன்ற கண்களும், பரெமயைான காரியங்களபைப் பசேம் ஓர் வாயும் இரந்தன.”

“தானியலே அந்தக் கொம்புகளபை கவனித்தான். அவற்றின் நடவலே ஓர் விசித்திரமான அசவைின் அறிகறிகள் தஓன்றின. ஓர் சிறிய கொம்பு (ஆரம்பத்தில் சிறியது, ஆனால் பின்னர் தன் சக கொம்புகளவைிட மிகவும் வலிமயைானதாக ஆனது) அவற்றின் நடவலே தன்னவை மலேஷெம்பச் செய்தது. அத அமதையாகத் தன்னுக்கலே உரிய இடமஓன்றவை அடநைந்த அதபைப் பூர்த்தி செய்வதிலலே திரப்தியடயைவில்லவை; மற்ற சிலவற்றைத் தள்ளி அகற்றி, அவற்றின் இடங்களபை அறியாயமாகப் பறித்தக்கஓள்ள வணேட்டியிரந்தது. அதற்கு மன்பாக மூன்று ராஜ்யங்கள் வறேஓட, பிடங்கப்பட்டன. இந்தச் சிறிய கொம்பு, பின்னர் நாம் இன்னும் விரிவாகக் கவனிக்கத் தகந்தபடி, பாப்பாட்சியாக இரந்தது. அதற்கு மன்பாக பிடங்கப்பட்ட மூன்று கொம்புகள் ஹரெலிகள், ஓஸ்ட்ரஓகஓத்தகள், மற்றும் வாண்டல்கள் ஆவர். அவவை பிடங்கப்பட்டதற்கான காரணம், அவவை பாப்பரசர் ஆட்சி முறமையைின் பஓதனகைளக்கும் உரிமகைக் கஓரிக்ககைளக்கும் விரஓதமாக இரந்ததினாலும், அதன் விளவைாக சபயைில் ரஓமாவின் ஆயரக்கரிய மலோதிக்கத்திற்கும் எதிராக இரந்ததினாலும் ஆகும்.”

“மலேயும் ‘இந்த கமொம்பில் மனவுனின் கண்களபைப் பமோன்ற கண்களும், பரெரிய வார்த்தகைளபைப் பசேகிற ஓர் வாயும் இரந்தன’; அந்தக் கண்கள், பாப்பரசர் ஆட்சிக்குட்பட்ட மதஅதிகார அமபைப்பின் நண்ணறிவு, ஊடரவிப் பார்ப்புத் திறன், சூழ்ச்சி, மற்றும் தமொலநைமோக்குத்திறன் ஆகியவற்றிற்குப் பமொரத்தமான ஓர் அடயைாளமாகும்; மலேயும் பரெரிய வார்த்தகைளபைப் பசேகிற அந்த வாய், ரமோமாவின் ஆயர்களின் அகந்தயைான உரிமகைக்கமோரிக்ககைளக்குப் பமொரத்தமான ஓர் சின்னமாகும்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132–134.

வதமோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் தரிசனத்தகை, கறுிப்பாக தானியலே பதினமொன்றாம் அதிகாரத்தின் தரிசனத்தகை நிறவுவத ரமோம்தான். அந்த அதிகாரத்தில், மில்லரடை இயக்கத்திற்கு மன்பமே நிறவைறேயிரந்த தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் பரெம்பங்கு, தானியலே பதினமொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடசை ஆறு வசனங்களில் மறுபடியும் நிகழ வணேப்பியிரந்தத. புறமத ரமோமயையும் பாப்பரசர் ரமோமயையும் சிங்காசனத்தின் மலே நிறுவிய மூன்று புவியியல் தடகைளின் வறெற்றிகரமான கபைப்பற்றதல், பதினமொன்றாம் அதிகாரத்தில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டள்ளது; அந்த இரண்டு பிரதிநிதித்தவங்களும் நவீன ரமோம் மீண்டும் சிங்காசனத்தின் மலே நிறவப்படும் காலத்தகை மன்மாதிரியாகக் காட்டகின்றன. தரிசனத்தகை நிறவுவத ரமோம்தான்; மலேயும், பாப்பரசர் ரமோம் தன் காலத்தில் வளெிப்படுத்தப்படவதாக பவுல் அடயைாளப்படுத்தகிறார்.

எந்த வகயைிலாயினும் யாரும் உங்களகை ஏமாற்றாதபடிக்கு கவனமாக இரங்கள்; ஏனனெில் மதலில் விசுவாசவிலகதல் நிகழ்ந்தவிட்ட, பாவத்தின் மனிதன், அதாவத அழிவின் கமாரன், வளெிப்படுத்தப்படாமல் அந்த நாள் வராத. அவன் தவேன் என்று அழகைக்கப்புகிற எல்லாவற்றிற்கும், வணங்கப்புகிற எல்லாவற்றிற்கும் எதிராக நின்று, தன்னகை அவற்றின்மலே உயர்த்திக்கமொள்கிறவன்; ஆகயைால் அவன் தவேனாகவமே தவேனடயை ஆலயத்தில் உட்கார்ந்த, தானமே தவேன் என்று தன்னகை வளெிக்காட்டகிறான். நான் இன்னும் உங்களடனிரந்தபமோத இவகைளகை உங்களக்குச் சமொல்லியதகை நினைவுகூராதிரக்கிறீர்களமோ? இப்பமொழத அவன் தன் காலத்தில் வளெிப்படும்படிக்கு எத தடகை செய்கிறத என்பதகை நீங்கள் அறிவீர்கள். 2 தசெலமோனிக்கயேர் 2:3–6.

வதமோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஐந்தாம் இராச்சியமாகிய சிங்காசனத்தகைப் பாப்பரச ஆட்சி கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில் ஏற்றுக்கமொண்டத; ஆகயைால் ஆறாம் வசனத்தகை ஆராய்கிற பலர், “பாப்பரச ஆட்சி கி.பி. 538-இல் வளெிப்படுத்தப்படும்” என்று பவுல் கறுிப்பிட்டார் என்று சந்தகேமின்றி கர்தவார்கள். இது சரியாக இரக்கக்துடும்; எனினும், பவுல் அடயைாளப்படுத்தியதின் கறுறைந்தபட்சம்

இரண்டாம் நிலை உண்மையே அத். பவுல், எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளையும் பாலவோ, தன் காலப்பகுதியைப் பற்றியதைக் காட்டிலும் கட்சை நாட்களைப் பற்றியே அதிகமாகப் பேசுகிறார். பாப்பரச ஆட்சி தீர்க்கதரிசன ரீதியாக எவ்வாறு வளையப்பட்டதும் என்பதையே அவர் சுறிப்பிட்டார்; ஏனெனில், ஒரு தீர்க்கதரிசியாக அவர் மற்ற எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளுடனும் ஒற்றுமையில் இரந்தார். வரியின்மலே வரி, தரிசனம் இல்லாதோர் அழிவார்கள்; தரிசனம் இல்லாதோர்க்கு தரிசனம் இல்லாததற்குக் காரணம், தரிசனத்தை நிறுவுவது எது என்பதை அவர்கள் அறியாததே ஆகும். ரோம் தரிசனத்தை நிறுவுகிறது என்பதை அறிதல் ஜீவனோ மரணமோ தீர்மானிக்கும் ஒரு புரிதலாகும். மற்ற தீர்க்கதரிசிகளுடன் ஒற்றுமையில் உள்ள பவுல், கட்சை நாட்களின் ரோமாகிய பாப்பரச ரோமகைக் வளையப்பட்டதவது "அவனுடைய காலம்" என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகிறார். ரோமடன் தடொடர்புடைய தீர்க்கதரிசன "காலம்" என்பதே, ரோம் என்ன, யார் என்பதை வளையப்பட்டதகிறது.

இந்த ஆய்வை அடத்த கட்டரையில் தடொடர்வோம்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தசெலோனிக்கயேர்க்குச் எழுதிய தமது இரண்டாம் நிரபத்தில், பாப்பரசரடைய அதிகாரம் நிறுவுப்பட்டதற்கு வழிவகக்கும் அந்த மகா விசுவாசவிலகலை டுன்கூட்டியே அறிவித்தார். அவர், "டுதலில் விசுவாசவிலகல் உண்டாகி, கடேின் மகனாகிய பாவமனுஷன் வளையப்படாவிட்டால், கிறிஸ்தவின் நாள் வராதது; அவன் தவேன் எனப்பட்டகிற எல்லாவற்றிற்கும், வணங்கப்பட்டகிற எல்லாவற்றிற்கும் விரோதமாயிரந்த, தன்னை அவகைளின்மலே உயர்த்திக்கொள்கிறான்; தவேனாகவே அவன் தவேனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்த, தானே தவேன் என்று காண்பிக்கிறான்" என்று அறிவித்தார். மலேம், அப்போஸ்தலன் தமது சகோதரர்க்கு, "அக்கிரமத்தின் இரகசியம் இப்பொழுதே கிரியயையாயிரக்கிறது" என்று எச்சரிக்கிறார். 2 தசெலோனிக்கயேர் 2:3, 4, 7. அந்த ஆரம்பக்காலத்திலயே, பாப்பரசுத்தவத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பாதையை ஆயத்தப்பட்டதும் பிழகைள் சபகைக்கள் ஊர்ந்த நழைந்த கடொண்டிரப்பதை அவர் கண்டார்.

"சிறித சிறிதாக, டுதலில் மறவைகவும் மெளனமாகவும், பின்னர் அத வலிமையில் வளர்ந்த மனுஷரின் மனங்களை ஆட்கடொண்டபோது மலேம் வளையப்படயாகவும், 'அக்கிரமத்தின் இரகசியம்' தனது ஏமாற்றும் தவேதுஷணமான சயெலினை டுன்னடெத்தச் சன்றது. கிட்டத்தட்ட உணர டுடியாதபடியாக, புறஜாதியாரின் வழக்கங்கள் கிறிஸ்தவச் சபகைக்கள் நழைந்தன. சமரசத்தின் ஆவியும் ஒத்தப்போகும் மனப்பான்மையும், சபை புறமதத்தின் கீழ் அனுபவித்த கடொடிய உபத்திரவங்களினால் ஒரு காலத்திற்கு அடக்கப்பட்டிரந்தது. ஆனால் உபத்திரவு நின்றபின், கிறிஸ்தவம் ராஜாக்களின் அரண்மனகைளிலும் அரங்குகளிலும் நழைந்தபோது, அவள்

கிறிஸ்தவினதம் அவரடயை அப்போஸ்தலர்களினதம் தாழ்மயையான
எளிமயைஔை ஓதக்கிவிட்ட, அதற்குப் பதிலாக புறமத ஆசாரியர்களும்
ஆட்சியாளர்களும் கஔண்ட ஆடம்பரத்தயையும் அகந்தயையும்
ஏற்றுக்கஔண்டாள்; மலேயம் தவேண்டயை கஔரிக்ககைகுக்குப்
பதிலாக, மனிதரின் கஔட்பாடுகளயையும் மரபுகளயையும் நிறுவினாள்.
நான்காம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப பகதியில் கான்ஸ்டண்டனின்
பயெரளவிலான மனந்திரும்புதல் பரெய்ம் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியது;
நீதியின் தஔற்றத்தை ஆடயைாக அணிந்த உலகம் சபகைக்கள்
நடந்தவந்தது. இப்பஔுத சீர்கடேடின் சயெல் வகேமாக மின்னறேயது.
தஔற்கடிக்கப்பட்டதாகத் தஔன்றிய புறமதமலே
ஔயெங்கஔண்டதாகியது. அவளடயை ஆவி சபயைஔை
ஆட்கஔண்டது. அவளடயை பஔுதனகைள், சடங்குகள்,
முடநம்பிக்ககைள் ஆகியவை, கிறிஸ்தவின் அனயாயிகள் எனத்
தங்களை அறிவித்தவர்களின் விசுவாசத்திலும் ஆராதனயைிலும்
உட்புகுத்தப்பட்டன.”

“புறமதமய்ம் கிறித்தவமய்ம் இடயைஔை ஏற்பட்ட இந்தச் சமரசம்,
தீர்க்கதரிசனத்தில் தவேனவை எதிர்த்தம் தன்னவை தவேனுக்குமலே
உயர்த்திக்கஔண்டும் இரப்பவனாக மின்கூறப்பட்ட ‘பாவத்தின்
மனிதன்’ உரவாக வளர்ச்சியடவைதற்கு காரணமானது.
பஔய்மதத்தின் அந்த மாபரெய்ம் அமபைப்பு, சாத்தானின்
வல்லமயைின் ஓர, உன்னதக் கவைனவைப் படபைப்பாகும்—தன்
சித்தத்தின்படி பூமியை ஆட்சி சயெய் சிங்காசனத்தின் மீது தன்னவை
அமர்த்திக்கஔள்ள அவன் எடத்த மயற்சிகளின் ஓர
நினவைச்சின்னமாகும்.” The Great Controversy, 49, 50.